

han blir dömd; slutligen fortsättes rörelsen af hustrun en dylik tid och vidare af barnen, hvarföre en sådan rörelse drifves i tiotal af år, och den brottslige har då endast 9 dagars, och om det sker å sön- och helgedag 11 dagars fängelse vid vatten och bröd, och med så lindriga straffbestämmelser tillväxa dessa för folket så skadliga nästen med hvarje år. Utom de många brott, som lönkrögeriet alstrar, lägger den fattige arbetaren icke allena sin daglön till sista skärften utan förslappar helsa och krafter, hvarigenom han i förtid blifver fattigvården till last; och om hustru och barn vid maunens ankomst från krogen icke ega en beta bröd, händer icke sällan att de också måste fly från huset. Allt detta kan aldrig förekommas utan genom förhöjda straffbestämmelser.

Jag får derföre vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, att så väl 41 § i nu gällande Kongl. förordningen om vilkoren för försäljning af bränvin, eller andra spirituösa drycker, äfvensom öfriga Förordningens §§, hvilka innefatta enahanda straffbestämmelser, måtte få följande förändrade lydelse:

Den, som olofligen försäljer eller utminuterar bränvin eller andra destillerade spirituösa drycker, böter första gången 200 riksdaler, andra gången 400 riksdaler, eller motsvarande fängelse, och tredje eller följande gången från sex månader till ett års straffarbete.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 26 Januari 1871.

J. Jonasson,
från Calmar län.

N:o 87.

Af Herr **Jonas Jonasson** från Calmar län: Om ändring i hvad Konkurslagen af den 18 September 1862 stadgar rörande Rättens ombudsman.

Ehuru så väl jag som andra representanter vid flera riksdagar väckt motioner angående borgenärers i konkursbo fria rätt att sjelfva besluta om

utseende af Rättens ombudsman deruti, är det icke meningen att dermed upptaga en onödig strid, hvaraf ingen nytta eller gagn skulle uppstå för vårt lands fria medborgare, utan i det stället att deras rop skulle hörsammas och besvaras. På folkets allvarliga rop om befrielse från detta förmynderskap — om jag så får kalla det — var det som jag vid en föregående riksdag framlade förslag härom, och detta har sedan dess icke tystnat, utan jag har ytterligare blifvit uppmanad att icke låta frågan bortdö. Jag sade: "folkets allvarliga rop", och följande denna enträgna uppmaning, i förening med egen öfvertygelse, kan jag icke uraktlåta att ånyo framkomma med mitt förslag, fastän Riksdagen, på de skäl som förekommit, lemnat det utan afseende. Emellertid har jag icke varit ensam om mitt åsyftande härutinnan. Detta gifver mig så mycket mera dristighet att återkomma, ty erfarenheten både har visat och visar, att i många, ja till och med i de flesta konkurser, har Rättens ombudsman, åtminstone i landsorterna, varit alldeles obehöflig, ithy att gode män och sysslomän sjelfva kunnat uträtta allt hvad i konkursen förekommit, utan att i ringaste mån behöfva anlita ombudsmannen. Det enda han uträttat är de sammanträden han, enligt konkurslagen, varit skyldig att utsätta och öfvervara.

Det är utan tvifvel, man må resonera derom huru man vill, att icke konkursboets tillgångar blifva mindre ju flera förvaltare eller utredningsmän deruti finnas, — och när dertill kommer det af domaren godtyckliga tillsättandet af personer, boende till och med utom domsagan, på flera miles afstånd från borgenärens och sysslomäns hemvist, det oakadt utsätta sammanträden hemma hos sig eller i sin närhet, hvaraf följer att arfvodet måste beräknas så, att sysslomän för sina resor må vara ersatta, — således en dubbel kostnad för konkursboet, men för ombudsmannen en dubbel vinst.

Väl medgifves, att i vidlyftiga konkurser kan det vara möjligt att Rättens ombudsman är behöflig, men under sådant förhållande anser jag att det må stå borgenärer fritt att sjelfva utse en man till hvilken de hysa förtroende, och aldraminst såsom nu är fallet, att det skall bero på domarens godtycke, men der borgenär och sysslomän icke anse ombudsman vara af nöden, de då må derifrån vara befriade.

Jag vågar således ännu en gång föreslå den förändring,

att, vid sammanträden i konkurser för utseende af gode män och sysslomän, det må stå borgenärer fritt att besluta, om de anse Rättens ombudsman vara för konkursboets förvaltning behöflig; då sjelfva, eller i samråd med Rätten utse en för sakkunskap och redbarhet känd man till deras biträde som Rättens ombudsman, men i motsatt

fall öfverlemnna uppdraget ensamt åt gode män och sysslomän.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 26 Januari 1871.

J. Jonasson,
från Calmar län.

N:o 88.

Af Herr **Jonas Jonasson** från Calmar län: *Om underdånig hemställen till Kongl. Maj:t, angående undersökning af Sveriges kuster i och för deras bevästande, m. m.*

Förr egde Sverige icke så få sjöfästen, hvilka motsvarade förra tiders militäriska fordringar. Nu äro deremot våra kuster, om man frånräknar de ännu troligen otillräckliga befästningarne vid inloppet till Stockholm och de föga nämnvärda vid Carlskrona, oförsvarade. Att anlägga större tidsenliga befästningar vid våra inlopp och våra hamnar till så stort antal, som skulle motsvara vår långa kuststräcka, det medgifva icke landets tillgångar; men jag har tänkt mig att äfven mindre, och mindre kostbara sådana skulle kunna göra god tjänst, i fall, såsom förr, en fiende hotade med landstigning och dermed följande plundring, mord och brand. Våra kuster äro nemligen redan till en stor del rikt försedda med befästningar, bygda af en högre byggmästare; jag menar de massiva berg och klippor, som naturen erbjuder landet till skyddsvärn emot fiendtliga anfall. Skulle man icke kunna, med tillhjälp af de i senare tider uppfunna billiga sprängämnen, utan alltför stor kostnad använda dessa berg på ändamålsenligt sätt för nu nämnda ändamål, genom att på lämpliga punkter i dem inspränga hvalf för anläggande af batterier, som, om de än icke gjorde samma tjänst som stora, efter krigskonstens alla fordringar utrustade fästningar, likväl skulle ega fördelen af att kunna, understödda af och sjelfva understödjande utlagda undervattensminor, förhindra en fiendes insegling genom viktiga inlopp och afvärja en